

Wéér

KONINKLIJK!

Kon. Ned. Hockey Bond

** Van harte verheugen wij ons, dat thans onze nationale hockey-organisatie zich weer **Koninklijke** Nederlandsche Hockey Bond mag noemen. Toen ons ter gelegenheid van het veertigjarig bestaan van den bond het preadicaat „Koninklijke” werd verleend, was ons dat een groote eer en een bijzondere voldoening. Toen volgde in den bezettingstijd het bevel van den overweldiger om het woord Koninklijke in den naam te schrappen. Het heeft aan den geest geenerlei afbreuk gedaan, integendeel de band is er nog sterker door aangehaald en nu we, mede door Haar werk, weer vrij geworden zijn, nu we ons dan weer Koninklijke Nederlandsche Hockey Bond mogen noemen, nu grijpen we dankbaar deze gelegenheid aan om Hare Majesteit, onze geëerbiedigde Koningin, uit den grond van ons hart te danken voor alles, wat Zij voor het Vaderland in deze bange jaren heeft gedaan en daaraan namens hockey-Nederland vast te knopen de getuigenis van trouw aan Koningin en Vorstenhuis.

HOCKEYSPORT HERLEEFD

** Reeds vijf maanden zijn sinds de Bevrijding van ons Vaderland verstreken en eindelijk is dan de toestemming verleend om met ons bondsorgaan weer te verschijnen. Na den vreeselijken oorlogstijd en den verschrikkelijken winter in de vesting Holland hadden we gehoopt aanstonds weer met ons blad het werk voor bond en sport ter hand te kunnen nemen, doch wij hebben lang geduld moeten uitoefenen, om onnaspeurlijke redenen bleef de toestemming voor HOCKEY-SPORT uit, die aan verschillende andere sportperiodieken al eerder verleend was. Maar thans zijn we er dan weer en met opgewektheid vatten we onze taak weer op. Voor ons ligt een eindeloze stapel brieven en kaarten, clubbladen en circulaire, allen aan ons gezonden uit alle deelen des lands door de vrienden van ons blad. Toen op 4 Juni 1943 het laatste nummer van ons orgaan verschenen was, stelden we ons voor in een regelmatig verband het belangrijkste vast te leggen, hetwelk zich daarna voor ons hockey-wereldje afspeelde. Zuinig bewaarden we de gegevens, die ons bereikten. Doch ruim 2¼ jaren verstreken sedert dien en reeds was in de laatste jaren daarvoor in ons blad onder den druk der omstandigheden de vrije, spontane uiting van meeningen en gevoelens niet meer mogelijk geweest. Het zou een lijvig boek moeten worden, dat van die lange periode van bericht zou dienen en daarbij zou het toch nog maar een zéér onvolledige weergave van het hockey-gebeuren zijn, omdat uit den aard der zaak met de groote meerderheid der clubs en met het gros van onze medewerkers het contact verloren was. Zoo is het praktisch onmogelijk van al die jaren zelfs maar vluchtig van bericht te dienen, te meer, daar de geringe plaatsruimte ons aanstonds weer de

grootst mogelijke beperking oplegt en het thans bovenal zaak is, onze volle aandacht aan het heden en aan de naaste toekomst te wijden. Toch blijven al die gegevens, al die van veel hartelijkheid en vriendschap, en bovenal van waardeering voor ons blad, getuigende brieven bewaard en zeker zal daaruit nog veelvuldig geput worden, zal veel geleidelijk toch verwerkt kunnen worden naar we van harte hopen.

Bovenal komen ons bij dit herverschijsen van ons blad al degenen voor den geest, die ons in de laatste bange jaren door den dood zijn ontvallen, die het hoogste offer brachten in den strijd tegen het gehate nazi-regiem en voor onze vrijheid. Vijf verschrikkelijke jaren, weergaloos in onze historie, gingen we gebukt onder de mokerslagen van leugen, terreur en onderdrukking, vijf lange, bange jaren, die een wereld van smart inhielden en velen van onze sportvrienden het leven kostten. Want dat willen we hier toch even met nadruk zeggen: **onze jongens stonden overal in het eerste gelid.** Het aantal hockeyers in de ondergrondse activiteit was bijzonder groot, het aantal slachtoffers is dienovereenkomstig. Ik geloof ook niet, dat er in één tak van sport zoo weinig jongelui „verkeerd” waren. Het aantal hockeyers steeg in de laatste periode — ruw geschat — tot een 25.000, het aantal lieden, dat thans uitgestooten is, kan — ondanks de scherpste normen — uitermate klein geacht worden. Nog is officieel de zuivering in de sport niet volbracht, doch het werk door de clubs zelve verricht is — voor zoover onze gegevens strekken — met alle gestrengheid op afdoende wijze volbracht. Ons hockey-wereldje toonde eigenlijk altijd al een groote homogeniteit, ten onrechte wel eens door